

Sygn. akt IV U 156/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **R. G. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania od decyzji z dnia 08.10.2019r., znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. G. (2) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 13.09.2019r. do 20.09.2019r.

Sygn. akt IV U 156/19

UZASADNIENIE

R. G. (1) złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 08.10.2019r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13.09.2019r. do dnia 20.09.2019r. Wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres oraz o zwolnienie z opłacania składek za w/w okres. Oświadczył, że nie mógł stawić się na badanie, ponieważ nie otrzymał o nim zawiadomienia. Zaznaczył, że podjęta przez organ próba dostarczenia korespondencji, okazała się bezskuteczna. Zdaniem odwołującego się nie ciąży na nim obowiązek całodobowego przebywania w domu (odwołanie k. 2).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

R. G. (1) jest zameldowany pod adresem: G., Osiedle (...). Często, z racji problemów zdrowotnych (choroba kardiologiczna, zasłabnięcia), przebywa w miejscowości R. ul. (...), gdzie zamieszkuje jego żona. Urząd Pocztowy w G. od wielu lat jest poinformowany przez ww. o konieczności przekierowywania korespondencji na adres R. ul. (...) (wyjaśnienia informacyjne odwołującego się złożone na rozprawie w dniu 28.11.2019r; pismo z dnia 27.09.2019r. – akta ZUS).

Z powodu niezdolności do pracy, lekarz rodzinny M. M. wystawił na rzecz R. G. (1) zaświadczenie lekarskie seria (...) za okres od 31.08.2019r. do 20.09.2019r. (zaświadczenie lekarskie – akta ZUS).

(...) Oddział w B. w dniu 04.09.2019r. o godz. 14.20 wysłał do R. G. (1) na adres G. ,Osiedle (...) ,adres uwidoczniiony w druku Z3-B i zwolnieniu lekarskim, wezwanie do stawienia się na badanie do lekarza orzecznika ZUS, wyznaczone na dzień 12.09.2019r.(vide; akta ZUS). Jak wynika z historii śledzenia przesyłek Poczty :Polskiej , wezwanie to zostało wysłane w formie przesyłki kurierskiej za pośrednictwem (...)u. W dniu 05.09.2019r. o godzinie 9.02 zostało wystawione pierwsze awizo – z adnotacją do odbioru w placówce. W dniu 09.09.2019r. o godzinie 6.13 wystawiono drugie awizo, także z adnotacją do odbioru w placówce . Decyzja o zwrocie została podjęta w dniu 13.09.2019r. Przesyłka została zwrócona do organu w dniu 16.09.2019r. (śledzenie przesyłek – akta organu rentowego).

Organ rentowy w dniu 23.09.2019r. wystosował do R. G. (1) pismo w sprawie wyjaśnienia jego adresu zamieszkania. Ubezpieczony wskazał, że jego obecny adres zamieszkania , z uwagi na stan zdrowia, to miejscowość R. ul. (...) (pismo z dnia 07.10.2019r.).

Decyzją z dnia 08.10.2019r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił R. G. (2) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13.09.2019r. do dnia 20.09.2019r. na podstawie art. 59 ust.6 i 10 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2019r. poz. 645) w zw. z ar. 80 pkt. 2 i 4, art. 82 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2019r. poz. 300, z późn. zm.) i w związku z art. 44 par 1 i 2 oraz art. 104 par 1 ustawy z dnia 14.06.1960r. k.p.a. (Dz.U. z 2013r. poz. 267).

Organ stwierdził, że odwołujący nie stawiając się na badanie utrudnił możliwość wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy i sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby i wystawienia zaświadczeń lekarskich. Skutkowało to utratą ważności zaświadczenia lekarskiego seria (...) od dnia 13.09.2019r. W związku z powyższym odmówiono R. G. (2) prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres (decyzja z dnia 08.10.2019r. – akta ZUS).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 59 ust. 1,2,3,6 i 10 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Kontrola może polegać na zbadaniu ubezpieczonego w wyznaczonym miejscu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia ubezpieczonego o terminie badania przez lekarza orzecznika. Zawiadomienie zawiera informację o skutkach niestawiennictwa na badanie. Zawiadomienie organ rentowy przekazuje przez operatora pocztowego - w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 2188), pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub inne upoważnione osoby,

Pracodawcę. Zawiadomienie w formie pisemnej przesyłane jest na adres pobytu ubezpieczonego w okresie czasowej niezdolności do pracy, wskazany w zaświadczeniu lekarskim. Jeżeli ubezpieczony uniemożliwi przeprowadzenie badania lub nie dostarczy posiadanych wyników badań w wyznaczonym terminie, wydane mu zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. W takim przypadku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o braku prawa do zasiłku (art. 59 ust. 10 w/w ustawy).

T.. Sąd był więc zobowiązany do ustalenia czy odwołujący się został prawidłowo zawiadomiony o terminie badania.

Art. 180 § 1 k.p.a. stanowi, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy dotyczące ubezpieczeń ustalają odmienne zasady postępowania w tych sprawach. Ustawa o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa nie zawiera odmiennych regulacji w zakresie doręczania pism ubezpieczonym w postępowaniu dotyczącym prawa do świadczeń w tej ustawie

wymienionych. Zatem organ rentowy zobowiązany jest do stosowania przepisów o doręczeniach określonych w kodeksie postępowania administracyjnego

Zgodnie z art. 39 k.p.a. organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 1118 i 1629), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

Stosownie do art. 42§1 k.p.a. pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. W przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania- art. 43 k.p.a.

Zgodnie z art. 44 § 1 k.p.a. w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 .k.p.a. i 43 k.p.a. - poczta przechowuje pismo przez okres **czternastu dni w swojej placówce pocztowej**. W myśl art. 44 § 2 k.p.a., zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. Stosownie do art. 44 § 3 k.p.a., w przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Jak wynika z dyspozycji art. 44 § 4 k.p.a. doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie organu rentowego R. G. (1) poprzez niestawienie się na badanie utrudnił możliwość wyjaśnienia okoliczności sprawy tj. prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy i wystawienia zaświadczenia lekarskiego.

Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego nie podzielił stanowiska i argumentacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Uznał, że w okolicznościach sprawy nie doszło do skutecznego doręczenia zawiadomienia na badanie lekarskie.

Wskazać należy, iż skuteczność doręczenia przez awizo warunkuje stwierdzenie, że adresat w sposób niebudzący wątpliwości został zawiadomiony o nadejściu przeznaczonego dla niego pisma sądowego oraz miejsca, w którym może je odebrać. Brak tego zawiadomienia, jak też wątpliwość czy dotarło ono do adresata, czyni doręczenie bezskutecznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 1988 roku, III CRN 172/88, LEX nr 8890).

W rozpoznawanej sprawie odwołujący istotnie nie stawiał się na termin badania, ale z okoliczności faktycznych nie wynika, aby świadomie, z przyczyn od niego zależnych i celowo podjął działania, które uniemożliwiłyby przeprowadzenia kontroli przez lekarza orzecznika. Po pierwsze ubezpieczony nie wiedział, że takie badanie zostało wyznaczone, a po drugie jego schorzenie w tamtym czasie nie pozostawiało żadnych wątpliwości, co do istniejącej niezdolności do pracy. Nie został w sposób prawidłowy zawiadomiony o wyznaczonym terminie badania, a jego wcześniejsza niewiedza nie była przez niego zawiniona. Sąd dał bowiem wiarę wyjaśnieniom odwołującego się, że nie otrzymał przedmiotowej przesyłki, chociaż miał prawo sądzić, że skoro od 20 lat urząd pocztowy w G. dysponuje informacją o przekierowywaniu korespondencji, to wezwanie zostanie jemu dostarczone w prawidłowy sposób, tak jak inne przesyłki (wyjaśnienia informacyjne złożone na rozprawie w dniu 28.11.2019r.). Sąd w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy uznał za wiarygodne twierdzenia odwołującego się, że nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie badania. Sąd uznał nie można przyjąć, że wnioskodawca uniemożliwił przeprowadzenie badania. A tylko to, zgodnie z art. 59 ust. 6 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, wywołuje skutek w postaci utraty ważności zaświadczenia lekarskiego od dnia następującego po wyznaczonym terminie badania. Uniemożliwienie badania zachodzi bowiem w sytuacji, gdy ubezpieczony swoim zachowaniem powoduje, iż ZUS nie ma możliwości przeprowadzenia badania w celu kontroli

zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy. Innymi słowy przyczyny nie przeprowadzenia badania muszą leżeć po stronie ubezpieczonego. W okolicznościach niniejszej sprawy takiej tezy postawić nie można. Stąd też niezasadny jest zarzut naruszenia powyższego unormowania.

Abstrahując jednak od powyższego i od oceny, czy odwołujący się winien zawiadomić w terminie wcześniejszym organ rentowy o tymczasowej zmianie miejsca pobytu Sąd stwierdził, że podjęte doręczenie wezwania nastąpiło z naruszeniem obowiązujących przepisów kodeksu administracyjnego. Jak wynika bowiem z analizy wydruku śledzenia przesyłki nie zostały w tym przypadku dotrzymane terminy awizowania przesyłki wynikające z dyspozycji z art. 44 § 1,2,3 k.p.a. Zgodnie ze wskazanymi przepisami, poczta ma obowiązek przechowywania pisma przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej. W rozpatrywanym przypadku od momentu nadania przesyłki (04.09.2019r.) do decyzji o jej zwrocie (13.09.2019r.) upłynęło 9 dni.

Tym samym skoro nie doszło do skutecznego doręczenia wezwania, to organ rentowy nie miał więc żadnej podstawy do stwierdzenia, że w zaistniałej sytuacji doszło do spełnienia przesłanek z art. 59 ust.6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby. W ocenie Sądu organ rentowy nie miał więc w tej sytuacji żadnej podstawy do pozbawienia odwołującego się zasiłku chorobowego za sporny okres.

Zdaniem tut. Sądu, zastosowanie wobec R. G. (1) sankcji w postaci pozbawienia jego prawa do zasiłku chorobowego na podstawie art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - było pozbawione podstaw prawnych.

Wobec powyższego – na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i wyżej wskazanych przepisów – należało zmienić zaskarżoną decyzję i przyznać R. G. (2) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 13.09.2019r. do 20.09.2019r.